

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון ערב יום הכיפורים תשפ"ד תהא שנת פדה נפשי.

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז

[/https://toremez.org](https://toremez.org)

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7IH0js19bumlHE?usp=sharing>

קישור לקרן הצדקה של סוד החשמל עבור מאות משפחות נזקקות

<https://www.matarapro.com/nedarimplus/online/?mosad=7007483>

שְׁנַת תִּשְׁפ"ד ר"ת תְּהֵא שְׁנַת פְּלֹאוֹת דְּוִיד וְהַקָּשֶׁר לְחִבּוּר הַחֲשׁוֹן לְאִפּוּד.

מוֹבָא בְּסֵפֶר הַלְקוּטִים' לְהַאֲרִיז"ל (תצווה קפז) **סוּד הַחֲשׁוֹן**, הוּא סוּד הַנְּחָשׁ הַקּוֹרֵעַ רְחִם הָאֵיִלָּה בְּשַׁעַת לְדַתָּהּ, כְּמוֹ שְׁנַת־בְּאֵר אֲצִלְנוּ בְּסוּד קְרִיעַת יַם סוּף. רוֹאִים שֶׁהַחֲשׁוֹן הוּא אוֹתִיּוֹת נְחָשׁ, שְׁמוּלִיד אֶת הַגְּאֻלָּה. וְשִׁמְעֵתִי מֵהֵרָה"ג ר' א. י. שְׁלִיט"א שְׂאֵם נִחְשָׁב אֶת הַטּוֹרִים בְּחֲשׁוֹן מִלְמַעְלָה לְמַטָּה נִרְאָה בְּכֻלָּם מִסְפָּרִים שֶׁל קָץ. בְּצַד יְמִין יֵשׁ מִלְמַעְלָה לְמַטָּה: **אָדָם נִפְדָּה לְשֵׁם תְּרֻשִׁישׁ** בְּגִימְטְרִיא 1775 שֶׁהוּא מִסְפָּר שֶׁל קָץ, כְּמוֹבָא בְּזֵהָר (פְּקוּדֵי רְכּוּז: וּבַעַץ חַיִּים לְהַאֲרִיז"ל שֶׁר נ' סוּף פ"ג וּבַשְּׁעַר מֵאֲמָרֵי רִשְׁב"י אִידְרָא רַבָּה) וְכֵן מוֹבָא בְּפֶרוּשׁ 'זֵהָר חֵי' מִרְבֵּי יִצְחָק אֵיזִיק מִקְאֲמֵרְנָא זצ"ל (פְּקוּדֵי) שֶׁהִגִּימְטְרִיא שֶׁל כָּל הָאוֹתִיּוֹת א' ב' עִם אוֹתִיּוֹת מִנְצַפ"ךְ, כְּשִׁמְחֻשְׁבִּים א' וְעוֹד ב' וְעוֹד ג' וְכוּ', הוּא 1775 לְרִמְזוֹ עַל הַפְּסוּק שֶׁל הַקָּץ "וְאֵת הָאֵלֶף וְשִׁבְעֵי הַמֵּאוֹת וְחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים עֲשָׂה וְנִים לְעִמּוּדִים", וְהַחֲשׁוֹן קִשּׁוּר עִם אוֹתִיּוֹת א' ב' שֶׁהֵיוּ מְאִירוֹת בְּאוֹרִים וְתוֹמִים. בְּצַד שְׂמֵאל שֶׁל הַחֲשׁוֹן יֵשׁ מִלְמַעְלָה לְמַטָּה לְפִי גִסָּח הַתּוֹרָה: וּבְרִקְתָּ וְיִהְיֶה לְךָ וְיִשְׁפָּה בְּגִימְטְרִיא 1290 מִסְפָּר הַקָּץ בְּסוּף

דניאל. ובאמצע החשן יש מלמעלה למטה לפי נסח התורה בפרשת פקודי: **פְּטָדָה סִפִּיר שְׁבוּ שֵׁהם בְּגִימְטְרִיא אָרָץ** שְׁמִסְמֵלֵת אֵת הַקֶּץ שֶׁל 1290, הֵינּוּ **אֶלֶף ר"צ**, בְּסוּד קוֹ הָאֲמָצֵעַ שֶׁל אֲמֵת לִיעֶקֶב, כְּמוּבָא בְּזֵהר (תיקונים ד.) **בְּדַרְגָּת יַעֲקֹב תְּלוּי קֶץ הַגְּאֵלָה, שְׁדַרְגָּתוֹ אֲמֵת.** זֶהוּ שְׁכֵתוֹב תַּתּוֹן אֲמֵ"ת לִיעֶקֶב, שֶׁהוּא סִימָן אֶלֶף מְאֵתִים תְּשַׁעִים. אָרָץ אֶלֶף ר"ץ, מְאֵתִים וְתְשַׁעִים, לְקַיִם בָּהֶם **"אֲמֵ"ת מְאֶרְ"ץ תַּצְמַח"**, כְּשִׁיחֵיו בַּחוּץ כְּחֻשְׁבוֹן אָרְ"ץ. הַזֵּהר מְבָאֵר שֶׁהַקֶּץ שֶׁל דְּנִיָּאל 1290 שָׁנָה רְמוּז בְּתַבַּת אָרְ"ץ שֶׁהִיא אֶלֶף ר"ץ, וְכֵן זֶה קְשׁוּר לְמַדַּת הָאֲמֵת שֶׁל יַעֲקֹב שֶׁבְּזִכּוּתָהּ נִגְאָל, כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב **"אֲמֵ"ת מְאֶרְ"ץ תַּצְמַח"**. וְכֵן אֶלֶף מְאֵתִים תְּשַׁעִים ר"ת אֲמֵ"ת.

מְצִינּוּ בְּזֵהר (פקודי רלא): תַּקוּן הַחֲשׁוֹן וְתַקוּן הָאֲפּוֹד כְּאֶחָד מִתְקַשְׁרִים, קֶשֶׁר שֶׁל זֶה בְּזֵה לְהֶאֱחֹז הַחֲשׁוֹן בְּאֲפּוֹד בְּאַרְבַּע טְבַעוֹת שְׁנֹקְשָׁרוֹת בְּזֵה הַמְּקוֹם וּבְזֵה הַמְּקוֹם, וְהֵם סוּד שֶׁל אֵלוֹ מְרַכְּבוֹת שְׁנֹקְשָׁרוֹת בְּצַד שְׁלֵמֶטָה לְאֵלוֹ שְׁלֵמֶעֱלָה, וְהַפֶּל הוּא בְּסוּד שֶׁל אוֹפְנִים וְחִיּוֹת. אֵף עַל פִּי שְׁמִפְרָשֵׁי הַזֵּהר פִּרְשׁוּ שֶׁהַחֲשׁוֹן הוּא יְסוּד וְהָאֲפּוֹד מְלֻכּוֹת. עֵינַי בְּסִפְרֵי הַלְקוּטִים' לְהָאֲרִיז'ל (תְּצוּהַ ע' קפח) שֶׁהַחֲשׁוֹן מְסַמֵּל אֵת הַמְּלֻכּוֹת שְׁבָה נִכְלָלִים יב' שְׁבַטִים וְלִכְּן הִכְהֵן לּוֹבֵשׁ אֵת זֶה כְּנִגְדַּת הַחֲזָה, שְׁשֵׁם עוֹמְדַת הַמְּלֻכּוֹת. וְכֵן מוּבָא בְּסִפְרֵי הַלְקוּטִים' לְהָאֲרִיז'ל (פ' תְּצוּהַ ע' קפז) שֶׁהָאֲפּוֹד הוּא בְּחִינַת שֵׁם הַנּוֹ"ה שְׁלֵמֶעֱלָה וְהַחֲשׁוֹן בְּחִינַת שֵׁם שְׁדֵי שְׁלֵמֶטָה. וּבִלְק"ת לְהָאֲרִיז'ל (פ' תְּצוּהַ ע' קסב) מוּבָא שֶׁאֲפּוֹד בְּגִימְטְרִיא שְׁמוֹת הַנּוֹ"ה אֲדָנִי.

מוּבָא בְּבַעַל הַטּוֹרִים' (שְׁמוֹת לט, א) "וְקַצֵּץ" ג' בְּמִסוּרָה "וְקַצֵּץ פְּתִילִים". "וְקַצֵּץ חֲנִית". "קַצֵּץ עֲבוֹת רְשָׁעִים" שְׁבְּזִכּוֹת הַמִּשְׁכָּן הָיוּ מִתְּגַבְּרִין עַל אוֹיְבֵיהֶם וּמְקַצֵּצִים חֲנִיתוֹתֵיהֶם. וְרוּאִים שֶׁהַמֶּלֶךְ "קַצֵּץ" בְּתַנ"ךְ קְשׁוּרָה עִם "קַצֵּץ עֲבוֹת רְשָׁעִים" "וְקַצֵּץ חֲנִית" שְׁנֹזְכָה בְּגֵאֵלָה הַעֲתִידָה. נִרְאֶה לְבָאֵר מִדּוּעַ הַקֶּץ נִרְמַז בְּקַצוּץ פְּחֵי הַזֵּהב לְפִתִּילִים עֲבוּר הָאֲפּוֹד, כִּי מְצִינּוּ בְּזֵהר שֶׁעֲשִׂיו וְדוּד הֵם זֶה לְעַמַּת זֶה בְּבַחֲנִינַת זֵהב, לִכְּן זֶה נִרְמַז בְּעֲשִׂית חוּטֵי הַזֵּהב בְּמִשְׁכָּן שְׁמֵרְמְזִים עַל הוֹצָאת מְלֻכּוֹת בֵּית דָּוִד מִתּוֹךְ קְלָפוֹת עֶשׂוֹ שְׁמִלְבִּישׁוֹת עָלֶיהָ, שֶׁהוּא עֵינַן הַקֶּץ. וְנִבְיָא אֵת לְשׁוֹן הַזֵּהר: (תְּזִירַע נא.) **בְּעֶשׂוֹ כְּתוּב "וַיֵּצֵא הָרֵאשׁוֹן אֲדָמוֹנִי" וְגו', וְהֵלֵא כְּתוּב גַּם בְּדוּד "וַיְבִיאָהוּ וְהוּא אֲדָמוֹנִי", אֲלֵא עֶשׂוֹ מִן זֵהם הַזֵּהב נַעֲשֶׂה, וְדוּד בְּזֵהר הַזֵּהב נִדְבַק, בְּעֶשׂוֹ כְּתוּב בּוֹ "אֲדָמוֹנִי כָּלוּ כְּאֲדָרַת שַׁעַר" שֶׁהוּא בְּזֵהם וּפְסֻלַת הַתּוֹךְ הַזֵּהב יֵצֵא. וּבְדוּד כְּתוּב "עִם יָפָה עֵינַיִם וְטוֹב רֵאִי". וּבְאֲרֵנוּ שְׁדוּד הַמֶּלֶךְ הוּא בְּבַחֲנִינַת זֵהב. לִכְּן דָּוִד בְּגִימְטְרִיא זֵהב וְשִׁעְרוֹתָיו הָיוּ בְּצַבַּע זֵהב, וְהָיָה לוֹ שְׂרָבִיט זֵהב בְּכַתֵּר. וְכֵן אֲצֵל דָּוִד מְצִינּוּ אֲפּוֹד, כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב (ש"ב ו, יד) **"וְדוּד חֲגוּר****

אפוד בדר, וכן מצינו ברש"י (שמות כח, ד) שמקשר בין חגורת האפוד של דוד לחגורת האפוד של הכהן גדול. וכן שמעתי בשם הגר"ר מיכל זילבר שליט"א שדוד היה חגור אפוד בד לסמל ששורה עליו רוח הקדש. כמוכא ברמב"ם (כלי המקדש י, א) אפוד זה היו חוגרים אותו בני הנביאים ומי שהוא ראוי שתשרה עליו רוח הקדש להודיע פי הגיע זה למעלת כהן גדול שמדבר על פי האפוד והחשן ברוח הקדש. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שחוט הזה החוט השביעי שהוסיפו באפוד מעבר לששת החוטים האחרים, ויש רמז על הקץ שקשור עם השנה השביעית ובא מהמלכות שהיא בסוד מספר שבע, וכן זהב בגימטריא ב' פעמים שבע. וכן זהב ותכלת מרמזים על דגל אוקראינה שהוא בצבעי תכלת וצהב. וכן מובא ברש"י שהאפוד היה כמין סינר שמרמז על סין רוסיא.

שמעתי מהרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שהאות שמסימת את הפסוק (ויקרא ח, ז) "ויתן עליו את הכתנת ויחגר אתו באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן עליו את האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו בו" היא האות ה' 1775 מסוף פרשת צו, והבאנו שהמספר 1775 הוא מספר של קץ, והאות ד' במלה "בחשב האפד" היא האות ה' 1779 מסוף פרשת צו, כמנין קץ ה'תשפ"ד. ורואים את אותיות פ"ד גם במלת "האפד". ועקר הרמז הוא על יום הושענא רבה תשפ"ד שהוא יומו של דוד המלך שקשור עם האפוד והמלחמות כדלעיל. וכן שנת תשפ"ד נרמזת בסנון אותיות "אתו בחשב האפד" והאותיות שנשארו באמצע עולות כמנין דויד. וכן הפסוק הזה הוא אמצע פסוקי התורה שמרמז על נקדת היחוד של החשן והאפוד שהוא נקדת האמצע. וכן בכל פרשת צו מופיעות 784 אותיות תשפ"ד, הינו תשפ"ד פעמים תשפ"ד, וזה מראה את הקשר של פרשת צו לשנת תשפ"ד. וכן מתחלת פרשת צו עד הפסוק של הושענא רבה "וביום השביעי" יש 1784 פסוקים כמנין קץ תשפ"ד. וכן שנת תשפ"ד ר"ת תהא שנת פלאות דויד. וכן המלים דויד פלא נרמזות בחבור המלים "בחשב האפד ויאפד לו בו".

הסנון הזה של דויד "האפד ויאפד לו בו" הוא הסנון האמצעי של דויד בתורה, כי יש בתורה 415 סנוני דויד ישר והפוך וזה הסנון ה' 208 מההתחלה ו' 208 מהסוף, וכן 208 בגימטריא יצחק. ומצינו בזהר (וישלה קסח:) ששרש נשמת דויד מיצחק. וכן שנת תשפ"ד היא 216 שנים מסוף האלף כמנין גבורה שהיא מדת יצחק. כמו כן הסנונים מתחלקים 208 סנוני דויד ישר, ו' 207 סנוני דויד הפוך, והסנון כאן שהוא האמצעי מכלל הסנונים, הוא גם הסנון ה' 104 מתוך 208 סנוני דויד הישרים שזה שוב סנון אמצעי, והסנון הבא אחריו שהוא סנון 104 מהסוף בסנוני דויד הישרים, מופיע במלה

"יסוד" שהיא המלה האמצעית מכל המלים בתורה בפסוק: (ויקרא ת, טו) "וישחט ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו". כי דויד הוא נקדת היסוד שבמלכות שהיא נקדת האמצע שנקמזת כאן בסנון אמצעי במלה האמצעית, וכן בסנון השני הסמוך לו "האפד ויאפד לו בו" שהוא גם סנון אמצעי וגם בפסוק האמצעי וכדלעיל. וכפי שמצינו בגמרא (סוכה נב): "והקמנו עליו שבועה רעים ושמנה נסיכי אדם". מאן ניהו "שבועה רעים", דוד באמצע, אדם, שת, ומתושלח מימינו. אברהם, ויעקב, ומשה משמאלו. וכן הפסוק מדבר על יסוד המזבח ששם היה חבור לשיתין לאבן השתיה שהיא האבן של דויד המלוך, והיא נקדת האמצע של העולם שממנה נשתת העולם, וקשורה עם נקדת היחוד של יסוד ומלכות שיש בבית המקדש. וכן המלה "ויקדשהו" כמו בפסוק הזה, מופיעה רק בשני מקומות בכל התנ"ך; כאן, ועוד נאמר על שבת היום של היחוד העליון והתחתון: (שמות כ, יא) "על כן ברך יהוה את יום השבת ויקדשהו". המלה הזאת רומזת ויקדש ה"ו הינו קדשת היחוד שנקמזת באותיות ר"ה.

וכן מתושלח שבפטיירתו התחיל המבול לכלות את הרשעים מהעולם בגימטריא תשפ"ד. וכן מתושלח נרמז באות רביעית בפסוק (דבה"א יז, ט) "ושמתי מקום לעמי ישראל ונטעתיהו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יסיפו בני עולה לענותו כאשר בראשונה".

החבור בין שנת 83 לשנת 84 נרמז במספר המשנה של המשניות שיש בכל ששה סדרי משנה 8384

מצינו ב'זהר חדש' (תיקונים קכה): "עד כי יבא שיל"ה", שהוא משה בחשבוננו יסוד צדיק, בו ס"ו תהא דוחה. אף על גב שבארנו בו כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה ששים ושש. משום שנקשר בשמאל, וימין מקרבת. משום שתלוי ממנו העמוד האמצעי, שס"ו הם ששים מסכתות וששה סדרי משנה שנתנו מגבורה, שהיא

השמאל. ששים גבורים נקראו, שנוסעים מגבורה ששם תורה שבצל פה, שהיא שכונה תחתונה, הכלל של ששים מסכתות וששה סדרי משנה. משום שעתידי השמאל שהוא הפה להדחות. וכמו שהלב הוא נסתר, כך הגאלה נסתרת בלב. והפה, שהוא גלוי, לא גלה את הגאלה. ומשום שהכל תלוי בימין, אמר "חי ה' שכבי עד הבקר". ומשום שהגאלה תלויה בימין, אמר הנביא "וזרוע ה' על מי נגלתה". על מ"י ודאי, שנאמר בו מי ירפא לך. ורואים שזמן הגאלה נרמז בששים מסכתות וששה סדרי משנה. ושמעתי מהרה"ג ר' יעקב מטר שליט"א שהר"ת של ששה סדרי משנה זמ"ן נק"ט מרמזים שהם מכונים כנגד מערכת הזמן. וכן בכל ששה סדרי משנה יש 4192 משניות, וכיון שהלשון משנה משמעותו כפל, כמו לחם משנה או כסף משנה, צריך לחשב 4192 כפול 2 ונקבל 8384 הינו החבור בין שנת 83 לשנת 84 הוא זמן הקץ. סוף שנת תשפ"ג ותחלת שנת תשפ"ד. והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שסנון אותיות זמ"ן נק"ט בכל התנ"ך מופיע 12 פעמים רמז שצריך להכפיל את זה מ 6 ל 12 כפי שבארנו. וכן שמעתי מהרה"ג ר' א. י. שליט"א שזרעים מועד נשים נזיקין בגימטריא קדשים טהרות וכל אחד מהם עולה 1074 שזה 3 פעמים הגימטריא של משיח. יוצא לפי זה שזרעים מועד נשים נזיקין קדשים טהרות בגימטריא 6 פעמים משיח. וכן 1074 זה הגימטריא הגדולה של משיח בן דוד. וכן מובא בלקוטי מהר"ח שיש בששה סדרי משנה פרקים כמנין משיח בן דוד. וכן משיח נקרא משיח על שם שנמשח בשמן המשחה, וזה סוד המשנה, כמובא בזהר (תיקונים עה.) שבצלי המשנה הם בבחינת זית. וכן מצינו בזהר (פנחס רמז.) שהתורה שבצל פה היא בבחינת שמן. וכן משנה היא אותיות שמנה, לרמז שיש לה קשר לשמן ולשמיני. וכן מובא בפרוש 'ברית עולם' על ספר חסידים (תתקכ"ח) ראיתי בשם מעשה רוקח שיש תכ"ד פרקי משניות כמנין משיח בן דוד, כי בזכות קריאת המשניות יבא משיח. וכן האותיות זמ"ן נק"ט מופיעות בנוטריקון יחיד בכל התנ"ך באות ראשונה אמצעית ואחרונה במלים: (בראשית מד, כ) "ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו". רמז שצריך ללמד משניות עם הילדים הקטנים ואז יזכו להיות חכמים, כמו שמתרגם אונקלוס על "בן זקנים" בר חפיים. והוסיף הרה"ג ר' מ. שיפמן שליט"א שמובא ב'בעל הטורים' (בראשית לז, א) "בן זקנים הוא לו" ס"ת אמון שמסר לו סתרי תורה "זקנים" נוטריקון זרעים קדשים נשים ישועות מועד. וכן רשב"י ספ"ר הזה"ר תשפ"ד ק"ץ ס"ף נרמזים בכתוב (קהלת יב, יב) "ויתר מהמה בני

הַזֶּהָר עֲשׂוֹת סִפְרִים הַרְבֵּה אֵין קֵץ וְלִהְיֵה הַרְבֵּה יִגְעַת בְּשׂוֹר: סוֹף דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמַע אֶת הָאֱלֹהִים יִרְא וְאֶת מִצְוֹתָיו שְׁמוֹר כִּי זֶה כָּל הָאָדָם”.

כְּתוּב (בראשית מב, יח) “וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי זֹאת עֲשׂוּ וַחֲיוֹ אֶת הָאֱלֹהִים אָנִי יִרְא”. הַמְלִים זֹאת עֲשׂוּ הֵן בְּגִימְטְרִיא תִשְׁפִּ”ד. וְהֵן מוֹפְיעוֹת 6 פְּעָמִים בְּכֹל הַתּוֹרָה רִמְזוּ לְיוֹסֵף שְׁשִׁיזָה לְמִסְפַּר 6, וּמִתּוֹכָם 4 פְּעָמִים זֶה מוֹפְיעַ בְּפִרְשֵׁה שֶׁל יוֹסֵף וְהָאֲחִים: (בראשית מב, יח) “וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי זֹאת עֲשׂוּ וַחֲיוֹ אֶת הָאֱלֹהִים אָנִי יִרְא”. (בראשית מג, יא) “וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם כֵּן אֶפּוֹא זֹאת עֲשׂוּ קַחוּ מִזְמֶרֶת הָאָרֶץ בְּכֻלְיֶכֶם וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מִנְחָה”. (בראשית מה, יז) “וַיֹּאמֶר פִּרְעֹה אֶל יוֹסֵף אָמֵר אֶל אַחִיד זֹאת עֲשׂוּ טַעֲנוּ אֶת בְּעִירְכֶם וּלְכוּ בֵּאוּ אֶרְצָה כְּנַעַן”. (בראשית מה, יט) “וְאַתָּה צְנִיתָה זֹאת עֲשׂוּ קַחוּ לָכֶם מֵאָרֶץ מִצְרַיִם עֲגָלוֹת לְטַפְכֶם וּלְנִשְׁיֶכֶם וּנְשֵׂאתֶם אֶת אֲבִיכֶם וּבָאתֶם”. וְכֵן הַפְּעַם הַחֲמִישִׁית שְׁמוֹפִיעַ זֹאת עֲשׂוּ נִמְצְאָת בַּפְּסוּק שְׁמֵרְמֵז עַל רַבִּי עֲקִיבָא שֶׁהִיָּה מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף: (במדבר ד, יט) “וְזֹאת עֲשׂוּ לָהֶם וַחֲיוֹ וְלֹא יִמְתּוּ בְּגִשְׁתֶּם אֶת קֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים אֲהָרֹן וּבְנָיו יִבָּאוּ וְשָׂמוּ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל עַבְדּוֹתוֹ וְאֶל מִשְׁאוֹ: וְלֹא יִבָּאוּ לְרֵאוֹת כְּבֹלַע אֶת הַקֹּדֶשׁ וּמִתּוֹ”. כְּפִי שֶׁבְּאַרְנוֹ בְּאַרְיִכוֹת בְּמֵאָמֶר שְׁנַיִם כְּנִגְדַּת הַפְּסוּקִים שֶׁהַפְּסוּק הַזֶּה הוּא הַפְּסוּק הַ3760 מִתְחַלֶּת הַתּוֹרָה וּבִשְׁנַת 3760 לְבְרִיאַת הָעוֹלָם נוֹלַד רַבִּי עֲקִיבָא. וְהַפְּעַם הַשִּׁישִׁית שְׁמוֹפִיעַ זֹאת עֲשׂוּ בַּתּוֹרָה נִמְצְאָת בְּדַבְרֵי מֹשֶׁה לְעֵדַת קָרַח: (במדבר טו, ו) “זֹאת עֲשׂוּ קַחוּ לָכֶם מַחְתוֹת קָרַח וְכָל עֲדוֹתוֹ”.

4 אוֹתִיּוֹת שֶׁבַּמְלוֹי שְׁלָהֵן יֵשׁ אוֹת לְמִ”ד שְׁסִימָנָם אֶגְדִּ”ל

מוֹבָא בְּמַהֲרֵשׁ”א (נדרים סב:) הַלְמוּד נְחָלֵק לְד’ חֲלָקִים וְהַסִּימָן בָּהֶם אֶגְדִּ”ל, אֵלוֹ אוֹתִיּוֹת שִׁישׁ לְמִ”ד בְּכֹל אַחַת מֵהֶם, הָאֶל”ף הוּא הַלּוּמֵד כְּדִי שְׁיִקְרְאוּנִי רַבִּי וְאֵלוֹף. הַגִּימָ”ל לְשֵׁם גְּמוּל הַבָּאת שְׂכָר בְּעוֹלָם הַבָּא. הַדָּל”ת כְּדִי לְפָרְנֵס עֲצָמוֹ. הַלְמִ”ד לוּמֵד לְשִׁמָּה לְשֵׁם מִצְוֹת הַלְמוּד מֵאַהֲבַת ה’ שְׁצוּהוּ עַל כָּךְ. וְהִנֵּה הַשְּׁנִיָּה בְּעִשָׂה לְשֵׁם גְּמוּל מִתּוֹךְ שֶׁלֹּא לְשִׁמָּה דְּהִינּוּ לְקַבֵּל פָּרַס בָּא לְשִׁמָּה, הַשְּׁנַיִם שֶׁלֹּא לְשִׁמָּה הַגְּמוּרִים אֵל תַּעֲשֵׂם עֲטָרָה כּו’ וְאֵל תַּעֲשֵׂם קָרְדָם כּו’ אֲשֶׁר עָלִיהֶם נֹאמֵר בְּשִׁמְעֵתִין הַמְשַׁתְּמֵשׁ בְּכַתְרָה שֶׁל תּוֹרָה נַעֲקֹר מִן הָעוֹלָם וּבְעֵלְמָא

אמרין בהו טוב לו שלא נברא. ורואים שיש 4 אותיות שבמלויין יש אות למ"ד שסימנם אגד"ל, הינו אק"ף גימ"ל דל"ת למ"ד, והאות למ"ד מסמלת את הלומד לשמה, והג' אותיות למ"ד האחרות מסמלות את הלומד שלא לשמה, כמובא בגמרא שם: **שלא יאמר אדם אקרא שיקראוני חכם, אשנה שיקראוני רבי, אשנן שאהיה זקן ואשב בישיבה, אלא למד מאהבה וסוף הכבוד לבא, רבי אליעזר בר רבי צדוק אומר עשה דברים לשם פועלם ודבר בהם לשמם אל תעשם עטרה להתגדל בהם ואל תעשם קרדם להיות עוזר בו.** הינו האות אק"ף היא כנגד הלומד כדי שיקראו לו רבי הינו להיות אלוף. והאות דל"ת כנגד הלומד בשביל לעשות מזה פרנסה וקרדם לחפר בו שלא יהיה דל. ועל שני אלו נאמר בגמרא שם **כל המשתמש בכתרה של תורה נעקר מן העולם.** ויש עוד סוג שלומד בשביל לקבל שכר בעולם הבא והוא נרמז באות גימ"ל שהוא מלשון גמול, ועליו נאמר שמתוף שלא לשמה יבוא ללמד לשמה.

שמעתי מהרה"ג ר' א. י. שליט"א שד' אותיות אק"ף גימ"ל דל"ת למ"ד בגימטריא שבת, ונראה לבאר על פי ה'חתם סופר' (ויקרא כג, ב) "מועדי ה' אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי", רוצה לומר המקדש כל יומו הרי היום ההוא שבת ומועד לה', ואין לו זמן קבוע, ורמז כי תורה לשמה הוא חבור הו"ה אדנ"י גמטריא צ"א עם תו"ה עולה גמטריא שב"ת. ורואים שהלומד תורה לשמה זוכה לקדשת שבת, לכן כל האותיות שיש במלויין למ"ד עולות בגימטריא שבת, לרמז שהשלמות של למוד לשמה היא סוד השבת. וכן מצינו בזהר שתלמיד חכם נקרא שבת, כי מאיר בו תמיד אור השבת בזכות התורה שלומד: (ח"ג כט.) והנפש של תלמיד חכם נקראת שבת המלכה, נפש יתרה של שבת, והענג שלה נשמת חיים ורוח שכלי. והם נשמה יתרה, רוח יתרה, על נשמה ורוח ונפש, שהם עבדים ששולטים בגוף של ימות החל. נשמה יתרה, נשמת כל חי, כתר הראש צדיק, שהוא יום השבת. וכן לשמה אותיות שמלה שמסמל את אור התורה כמו שכתוב "עטה אור כשלמה", ומסמל את אור השבת כמובא בפרע"ח להאריז"ל (שבת ח) צריך לכונן במזמור שיר ליום השבת, ר"ת שמלה, שלמה, למשה.

הספר 'תולדות יעקב יוסף' פותח את ההקדמה לספרו במלים אלו: גימ"ל למ"ד. "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". "כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה". "דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני". וגדולי הצדיקים תמהו

מדוע הוא פותח במלים **גִּימָ"ל לְמַ"ד** לפני שאומר **"גַּל עֵינַי וְאַבְיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ"**, ובאר הרה"ג ר' א. י. שליט"א שבא לרמז את דברי המהרש"א ששתי אותיות אלו **גִּימָ"ל לְמַ"ד** מסמלות את העליה מדרגת **שְׁלֵא לְשִׁמָּה** שעולה לדרגת **לְשִׁמָּה**, ואז זוכים ל**"גַּל עֵינַי וְאַבְיטָה נִפְלְאוֹת"** לכן הוא פתח באפן הזה.

הַמִּילָה "אָגַדְל" ר"ת אָלֶף גִּימָ"ל דָּלָת לְמַ"ד, מופיעה במקום יחיד בתנ"ך בפסוק שפרעה אמר ליוסף: (בראשית מא, מ) **"אֵתָה תִּהְיֶה עַל בֵּיתִי וְעַל פִּיךָ יִשָּׁק כָּל עַמִּי רַק הַכֶּסֶּא אָגַדְל מִמֶּךָ"**. ומצינו במדרש (ילקוט מקץ קמח) **"וַיֹּאמֶר פֶּרְעֹה אֶל עֲבָדָיו הִנְמַצָּא כְּזֶה וְגו'"**, **"אֶחָת הִיא יוֹנְתִי תַמְתִּי"** זה אברהם אחד הנה אברהם. **"אֶחָת הִיא לְאִמָּה"** זה יצחק שהנה יחיד לאמו. **"בָּרָה הִיא לְיֹלְדָתָה"** זה יעקב שהנה ברור לאמו שהנה צדיק. **"רְאוּהָ בְנוֹת וַיֹּאשְׁרוּהָ"** אלו השבטים **"וְהַקֵּל נִשְׁמַע בַּיֵּת פֶּרְעֹה לֵאמֹר בָּאוּ אֲחֵי יוֹסֵף"**. **"מְלָכוֹת וּפְלִגְשִׁים וַיְהַלְלוּהָ"** זה יוסף. **"וַיֹּאמֶר פֶּרְעֹה אֶל עֲבָדָיו הִנְמַצָּא כְּזֶה אִישׁ"** אם אנו מהלכין מסוף העולם ועד סופו אין מוצאין כזה. **"רַק הַכֶּסֶּא אָגַדְל מִמֶּךָ"** אמר רבי שמעון בן לקיש שני דברים כתב לנו משה בתורה ואנו למדין מפרשתו של אותו רשע **"וְהָיִיתָ רַק לְמַעְלָה"** יכול כמוני תלמוד לומר **"רַק"** גדלתי למעלה מגדלתך. ואנו למדין מפרשתו של אותו רשע **"אֵתָה תִּהְיֶה עַל בֵּיתִי וְעַל פִּיךָ יִשָּׁק כָּל עַמִּי"** יכול כמוני תלמוד לומר **"רַק הַכֶּסֶּא אָגַדְל מִמֶּךָ"** גדלתי למעלה. ורואים שהמדרש מרמז שלומדים מפרעה שאף על פי שנתן מלוכה ליוסף, השאיר את עצמו בדרגה יותר גבוהה, כך הקב"ה כפיכול גם כשהוא מעלה אדם אין הוא מעלה אותו כמוהו ממש.

מְצִינּוּ בזהר חדש (רות קז: עם פירוש 'מתוק מדבש') שמש"ח בן דוד הוא בבחינת בינה, ומשי"ח בן יוסף הוא בבחינת יסוד. דמש"ח בן יוסף שהוא בבחינת יסוד שיך למספר שבע, דמש"ח בן יוסף הוא הדרגה התחתונה ביותר ביוסף, היינו המלכות שביוסף. ודרגה זו היא בבחינת העטרה שביסוד השייכת למספר שבע. ולכן תפקידו לפעל בתוך הגלות בעולם הזה במספר שבע להכין את הגאולה. ומשי"ח בן דוד שיך למספר שמונה. כמובא במדרש (משלי יט) **אָמַר רַב הוּנָא שְׁמוֹנָה שְׁמוֹת נִקְרְאוּ לְמֹשֶׁה, וְאֵלוּ הֵן יִנּוּן, הַגִּי"ה, צְדֻקְנוּ, צָמַח, מְנַחֵם, דָּוִד, שִׁילָה, וְאַלְיָהוּ. יִנּוּן מִנֵּין שְׁנָאָמַר "לִפְנֵי שְׁמֹשׁ יִנּוּן שְׁמוֹ". הַגִּי"ה צְדֻקְנוּ מִנֵּין שְׁנָאָמַר "וְזֶה שְׁמוֹ אֲשֶׁר יִקְרָאוּ ה' צְדֻקְנוּ". צָמַח מִנֵּין שְׁנָאָמַר "הִנֵּה אִישׁ צָמַח שְׁמוֹ וְגו'". מְנַחֵם מִנֵּין שְׁנָאָמַר "כִּי נַחֵם ה' צִיּוֹן". דָּוִד מִנֵּין שְׁנָאָמַר "מִגְדִּיל יְשׁוּעוֹת מִלְכּוֹ וְעֹשֶׂה חֶסֶד לְמֹשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזָרְעוֹ עַד עוֹלָם. שִׁילָה מִנֵּין שְׁנָאָמַר "עַד כִּי יָבֹא שִׁילָה". אַלְיָהוּ מִנֵּין שְׁנָאָמַר "הִנֵּה אָנֹכִי שׁוֹלַח לְכֶם**

את אליהו הנביא לפני בא יום ה' הגדול והנורא. ורואים שלמשיח יש שמונה שמות שאחד מהם הוא הו"ה צדקנו לרמז שאין לו מעצמו כלום ובטל לגמרי לאור ה' שמאיר דרכו.

לפי זה נראה לבאר שלכן דברי פרעה ליוסף (בראשית מא, מ) "רק הכסא אגדל ממך" בגימטריא משיח בן דוד, דפרעה רמז לו שבחינת משיח בן דוד היא גבוהה ממנו בדרגת הו"ה ממש כפי שהבאנו מהמדרש שהפסוק מרמז על כסא ה', דמספר שמונה הוא מעל השבע ולמשיח בן דוד יש בחינה של כסא ה' ממש שמעל כלם. וכן "רק הכסא" בגימטריא דוד בן ישי. וכן "רק הכסא אגדל ממך" בגימטריא מלך משיח בן דוד. וכן "אגדל ממך" בגימטריא מנחם או צמח השמות של משיח בן דוד. וכן "הו"ה מלך הו"ה מלך הו"ה ימלך לעלם ועד" בגימטריא משיח צדקינו. והוסיף הרה"ג ר' אברהם אגשי שליט"א ש"שמך הו"ה" בגימטריא דוד בן ישי. וכן נראה שהמדרש מסמיק את השם ינ"ן לשם יהו"ה, כפי ששמעתי מנכד המקבל רבי לוי סעדיה נחמני זצ"ל שאמו חלמה לפני לדת אחיו שהבבא סאלי זצ"ל בא אליה בחלום ואמר לה שיולד לה בן ותקרא את שמו ינון, כי ינ"ן אותיות הו"ה, ובבא לאביה הצדיק וספרה לו את החלום, ואמר שהחלום אמתי, כי אות נ' מספרה חמשים כמו אות ה' שמספרה חמש, ואכן אותיות ינ"ן הן אותיות הו"ה, וקראו לבן ינון.

מצינו בגמרא (סנהדרין קב.) אמר רבי חנינא לאחר עשרים וארבעה דורות נגבה פסוק זה שנאמר "ויקרא באזני קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי משחתו בידו" אחר הדבר הזה לא שב ירבעם מדרכו הרעה, מאי "אחר" אמר רבי אבא אחר שתפשו הקדוש ברוך הוא לירבעם בבגדו ואמר לו חזור בד ואני ואתה וכן ישי נטיל בגן עדן, אמר לו מי בראש, בן ישי בראש, אי הכי לא בעינא. ומובא ב'ספר הלקוטים' להאריז"ל (וישב קיד) שיירבעם היה נשמת משיח בן יוסף. ונראה לבאר שלכן הוא שאל מי בראש, כי מי בגימטריא נ' רמז לשער הנ' של העולם השמיני שבא אחרי שבע כפול שבע, והוא שאל מי יזכה להיות בראש בשער הנ"ן מעל כלם, וה' ענה לו 'בן ישי בראש' כפי שבארנו שזאת הדרגה של משיח בן דוד. וכן שמעתי מהרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א ששאלת ירבעם מ"י בראש, מתחילה בר"ת משיח בן יוסף, כי רמז שמשיח בן יוסף צריך להיות בראש. וה' ענה לו שכן דוד בראש בגימטריא משיח בן יוסף. הינו שאם בן דוד יהיה בראש הוא יכלל גם את משיח בן יוסף, כי המלכות מתבטלת ליסוד. וכן מי בראש בגימטריא דוד בן ישי ויוסף עם המלים והכולל שמאחדים אותם. וכן מצינו בזהר (שלא קסה.) דוד

המלך זית רענן נקרא לפני הקדוש ברוך הוא שכתוב "ואני כזית רענן בבית אלהים", רואים שדוד קשור לזית ולשמן שמסמלים את העולם השמיני. וכן כל השם משיח הוא מהמשיחה בשמן המשחה. וכן דוד המלך היה השמיני בבני ישי.

ה' מבקש 'שתמליכוני עליכם' בלבד, ואנחנו ממליכים את ה' גם על הגויים.

מובא בפרוש הגר"א למשלי (כז, כז) המלך בעצמו שונה לשאר העם באיכותם אך שכלם ימליכוהו עליהם ויקבלו על מלכותו, ומושל הוא שמלכותו בא אליו בבחינת מושל שהוא גבור מכלם וכבש ארץ או אמה אחת להיות תחת ממשלתו וכו', וזהו שסדרו בתפלה "כי לה' המלוכה כו' והיה ה' למלך על כל הארץ" אשר יפלא לכאורה מה שכתוב אחר כך "והיה למלך על כל הארץ" ולא מתחלה חס ושלום. אך הענין כמו שבארנו שאנחנו עמו בני ישראל קבלנו על מלכותו עלינו, אך לא כן האמות אך שהוא מושל עליהם כרצונו ורודה בהם כחפצו, ולהם נקרא מושל. וזהו "כי לה' המלוכה" זהו עלינו, ומושל נקרא "בגויים", אף שלא קבלו עלו הוא מושל בגויים, אך לעתיד יטו כלם שכם אחד לעבדו ויתנו לו כתר מלוכה. וזהו "והיה ה' למלך על כל הארץ" שעל כל הארץ יקרא מלך כאשר יקבלו על הארץ על מלכותו עליהם. נראה לבאר את ההבדל בין מלך ומושל לפי דברי הגר"א, שמלך קשור לעמו כמו בעל לאשתו, מה שאין כן מושל קשור לעמו כמו אדון לשפחה. הינו האדון שולט על השפחה ומושל בה כרצונו בכפיה, מה שאין כן ביחס בין בעל ואשה השעבוד של האשה בא מרצונה, שהיא חפצה להיות משעבדת תחת בעלה ולשרת אותו ושכל מה שיש לה יהיה שיק לו וכו', כי יש לה הערכה וכבוד לבעלה שהוא כמלך והיא שמחה שזכתה להיות מלכתו. ואם אין רצון של האשה לכך אין כאן קשר של נשואין כלל. וזה הטעם שחתן דומה למלך ואשתו היא המלכה, כי הבסיס של מלכות הוא קשר של נשואין שבא ברצון שניהם להיות אחד כל אחד בתפקידו, והאשה רוצה להשתעבד תחת בעלה, בסוד 'ומלכותו ברצון קבלו עליהם', וכמו שמצינו בגמרא שהקב"ה מבקש מעם ישראל בראש השנה: (ר"ה טו.) אמרו לפני 'מלכות' כדי

שְׁתַּמְלִיכוּנִי עֲלֵיכֶם. 'זְכֵרונות' כְּדֵי שֶׁתֵּבֵא זְכֵרונֵיכֶם לְפָנַי לְטוֹבָה, וּבְמִה 'בְּשׁוֹפָר'. כִּי מִלֶּךָ צְרִיךְ שֶׁהָעַם יִמְלִיךְ אוֹתוֹ כְּמוֹ אִשָּׁה שֶׁמְמַלִּיכָה אֶת בַּעְלָהּ בְּרִצּוֹנָה, אַחֲרֵת אֵין כָּאֵן קֶשֶׁר שֶׁל מְלוּכָה כָּלֵל. וְזֶה מְקַבֵּיל לַמְדָרֶשׁ (יִלְקוּט שְׁמוּאֵל קו) אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר מִנְסִיא אֵין יִשְׂרָאֵל רוֹאֵין סִימָן גְּאֻלָּה לְעוֹלָם עַד שֶׁיִּחְזְרוּ וַיִּבְקְשׂוּ שְׁלֹשָׁתָם, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב "אַחַר יֵשְׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבִקְשׂוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם" זֶה מְלָכוֹת שְׁמַיִם, "וְאֵת דָּוִד מִלְכָּם" זֶה מְלָכוֹת בְּיַת דָּוִד, "וּפְחָדוֹ אֵל ה' וְאֵל טוֹבוֹ" זֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וְרוֹאִים שֶׁהִתְנַאֵי לְהַתְגַּלוֹת מְלָכוֹת שְׁמַיִם הֵיא שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יִבְקְשׂוּ אֶת זֶה, אַחֲרֵת לֹא יֵרְאוּ אֶפְלוֹ סִימָן גְּאֻלָּה. וְכַפִּי שֶׁבְּאַרְנוֹ שֶׁמְלָכוֹת תְּלוּיָהּ בְּרִצּוֹן הָעַם שֶׁבְּזֶה מִסְדִּים אֶת הַמְצִיאוֹת שֶׁל הַמְלָכוֹת. וְאַחֲרֵי שֶׁמְלָכוֹת ה' תִּתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם, זֶה יֵבִיא לְמַצֵּב שְׁגָם הַגּוֹיִים יִרְצוּ לְקַבֵּל עֲלֵיהֶם אֶת מְלָכוֹת ה', וְאֵז "וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ" וַיִּתְּנוּ לָךְ כֶּתֶר מְלוּכָה'.

וּבְאַמֶּת צְרִיךְ לְהִבִּין מַדּוּעַ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁה' מְבַקֵּשׁ מֵעַם יִשְׂרָאֵל 'אֲמָרוּ לְפָנַי מְלָכוּת כְּדֵי שֶׁתַּמְלִיכוּנִי עֲלֵיכֶם' אֲנַחְנוּ מְבַקְשִׁים 'וְתַמְלִיךְ אֶתָּה ה' לְבַדְּךָ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ' שֶׁזֶה הַמְלָכֵת ה' עַל כָּל הָעוֹלָם וְלֹא רַק עַל עַם יִשְׂרָאֵל, לְכַאוּרָה אִם ה' מְבַקֵּשׁ 'שֶׁתַּמְלִיכוּנִי עֲלֵיכֶם' בְּלִבְדֵּךְ, מַדּוּעַ מְמַלִּיכִים אֶת ה' גַּם עַל הַגּוֹיִים וּמְבַקְשִׁים שְׁגָם הֵם יִתְּנוּ לָהּ כֶּתֶר מְלוּכָה. וְכֵן מוּבָא בְּרֵשׁ"י (ר"ה לב:) "זְמָרוּ לְמַלְכֵנוּ" לֹא קָא חֲשִׁיב רַבִּי יְהוּדָה, דְּלֹא אֲמַלִּיכְתִּיהָ אֶלָּא עַל אִמָּה אַחַת. וְרוֹאִים שֶׁצְרִיךְ לְהַמְלִיךְ אֶת ה' בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה עַל כָּל הָעוֹלָם וְלֹא רַק עַל יִשְׂרָאֵל. וְנִרְאֶה לְבָאָר שֶׁזֶה תְּלוּיָהּ בְּזֶה, כְּכֹל שֶׁיְהוּדִי מְמַלִּיךְ אֶת ה' עַל עַצְמוֹ יוֹתֵר הוּא מְשַׁפִּיעַ עַל כָּל הָעוֹלָם וְאֶפְלוֹ עַל הַגּוֹיִים שֶׁיִּרְצוּ יוֹתֵר וַיִּתֵּר לְהַמְלִיךְ אֶת ה', וּבְבִקְשָׁה שֶׁל ה' אֲמָרוּ לְפָנַי 'מְלָכוּת כְּדֵי שֶׁתַּמְלִיכוּנִי עֲלֵיכֶם מִנַּח שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יִמְלִיכוּ אֶת ה' עֲלֵיהֶם בְּשִׁלְמוֹת וּמִמִּילָא זֶה יִשְׁפִּיעַ גַּם עַל אַמּוֹת הָעוֹלָם לְקַבֵּל מְלָכוֹת ה' וְנִזְכָּה שֶׁה' יְהִי מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ.

וּמִרְמָז בְּסִפּוֹר 'שִׁפְתַּת אֱמֶת' (דְּבָרִים תִּרְס"ב) וְזֶה שֶׁאֲמָרוּ אֲמָרוּ לְפָנַי מְלָכוּת שֶׁתַּמְלִיכוּנִי עֲלֵיכֶם. פְּרוּשׁ שֶׁעַל יְדָכֶם יְהִי נִגְלָה מְלָכוּתִי בְּעוֹלָם. כָּל הָעוֹלָם וּמְלוּאוֹ אֵינוֹ כְּדָאֵי שֶׁיִּתְגַּלֶּה מְלָכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ עֲלֵיהֶם. רַק בְּאִמְצָעִיּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכַח הָאֲבוֹת וּבְכַח הַתּוֹרָה שֶׁמְלַמֶּדֶת לָנוּ הַחֲכָמָה לַעֲמֹד עַל מַהוּת וּפְנִימִיּוֹת הַבְּרִיאָה. וְלָכֵן נִסְמָךְ תּוֹרָה צְוָה לָנוּ מִשָּׁה כּו' וְהִיא בִישְׁרוֹן מֶלֶךְ. וְכֵן כְּתִיב "וְתִרְוַעַת מֶלֶךְ בּו'". פְּרוּשׁ עֵקֶר רִצּוֹן הַמְלוּכָה עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְגַם הַפְּרוּשׁ "תִּרְוַעַת מֶלֶךְ בּו'" שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל תְּשׁוּקָתָם וּרְצוֹנָם לְקַבֵּל עֲלֵיהֶם עַל מְלָכוֹתוֹ וְשִׁתְּגַלֶּה כְּבוֹד מְלָכוֹתוֹ עֲלֵינוּ, וּמִמִּילָא יִקְבְּלוּ כָּלָם עַל מְלָכוֹתוֹ. וְכֵן כְּתוּב ה' אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמְלָכוֹתוֹ בְּפֶל

מְשָׁלָה. מְמַשְׁלָה הוּא בְּעַל כָּרוּחוֹ. וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרָצוֹן קִבְּלוּ מִלְכוּתָךְ זֶהוּ תְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ וְכוּ', וּבְשֹׁכֵר זֶה יִתְגַּלֶּה מִלְכוּתוֹ עַל כָּל. וְכִמוֹ כֵּן בְּזִמְנֵי עֲצָמוֹ רֹאשׁ הַשָּׁנָה הוּא יוֹם הַזְכָּרוֹן כֹּל בְּאֵי עוֹלָם עוֹבְרִין לְפָנָיו. הַגַּם דְּאִיתָא אָדָם נִדוֹן בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה. אֵךְ עֵקֶר הַזְכָּרוֹן בְּחֹר לֹו הַקֶּב"ה יוֹם זֶה.

וּדְוֵי הוֹפֵךְ עוֹנוֹת לְזָכוֹת

מוֹבָא בְּסִדּוֹר 'הִיר"א' (הַקְדָּמָה לוֹיִדּוּי) וְעַל יְדֵי מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל הַתְּשׁוּבָה שֶׁהִיא חֲרֻטָּה וְעִזִּיבַת הַחֲטָא, יִכּוֹן לְהַפְרִיד חֵלֶק הַטוֹב מֵהָרַע, וְלִבְרַר כֹּל הַטוֹב שֶׁבִּיָּצָר הָרַע וְלִהְגַּבִּיר וְלִהְשַׁלִּיט הַיָּצָר הַטוֹב עַל הַיָּצָר הָרַע, וְעַל יְדֵי מַעֲשֵׂה הַיִּדּוּי יִכּוֹן לְהַרְחִיק וְלִהְדַּבֵּיק חֵלֶק הָרַע לְחֵלֶק שֶׁל הַקְּלָפָה, וְחֵלֶק הַטוֹב לְהַדְבִּיקוֹ לְפָנִים שֶׁל הַקְּדוּשָׁה, וְזֶהוּ עִנְיָן זְדוֹנוֹת שֶׁנַּעֲשׂוּ זָכוֹת, וְהוּא אַחֵר הַיִּדּוּי בְּלֵב שָׁלֵם, כִּי קֹדֶם הַיִּדּוּי עֲדִין הָיוּ שְׂגָגוֹת, כִּי עַל יְדֵי הַתְּשׁוּבָה הַפְּרִיד חֵלֶק הָרַע מֵהַטוֹב לְבַד כְּמוֹ שֶׁהָיוּ תַּחֲלָה חָצְיוֹ טוֹב וְחָצְיוֹ רָע בְּשׂוֹגֵג, וְעַתָּה עַל יְדֵי הַיִּדּוּי הַחֲזִיר הַטוֹב שֶׁל הַקְּדוּשָׁה פְּנִימָה. וְכַעֲיִן זֶה מוֹבָא בְּסִפְרֵי 'בֵּית יִשְׂרָאֵל' (סִימָן כ"ב) עַל יְדֵי תְּשׁוּבָה בְּלֵב גְּרִידָא מַחֲשָׁבָה טוֹבָה מְתַקְנָת אֶת הַמַּחֲשָׁבָה הָרַע, וְנִשְׁאָר מַעֲשֵׂה רָע בְּלֵא מַחֲשָׁבָה דְּהִינּוּ שְׂגָגָה, הַלְּכָד זְדוֹנוֹת נַעֲשׂוּ כְּשִׂגְגוֹת, מַה שֶּׁאִין כֵּן בְּתְּשׁוּבָה עִם וּדְוֵי מְתַקֵּן גַּם אֶת הַמַּעֲשֵׂה הָרַע, וְזֶה הוּא מַה שֶּׁמֵּיַעֵץ לָהֶם הַנְּבִיא "קַחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים" פְּרוּשׁ וּדְוֵי, "וְאָמְרוּ אֵלָיו כֹּל תִּשְׂאָ עוֹן", פְּרוּשׁ תִּשְׂאָ כֹּל הָעוֹן גַּם הַמַּחֲשָׁבָה הָרַע וְגַם הַמַּעֲשֵׂה הָרַע, "וְקַח טוֹב" שֶׁיַּעֲשׂוּ הַזְדוֹנוֹת כְּזָכוֹת עַל יְדֵי הַיִּדּוּי שֶׁנִּשְׁלָמָה פְּרִים שִׁפְתֵינוּ. וְכֵן מוֹבָא בְּדַרְשׁוֹת 'חֲתָם סוֹפֵר' (דְּרוֹשׁ לַשַּׁבָּת שׁוֹבָה ע' כ"ז) אֵךְ עַל גַּב דְּאָמְרוּ חַז"ל בְּתְּשׁוּבָה מִיִּרְאָה נַעֲשִׂים מַעֲוֹנוֹת שְׂגָגוֹת, מִכָּל מְקוֹם בְּהַצְטָרֵף לָזֶה גַּם תִּפְלָה וְצַדִּיקָה שֶׁיִּהְיֶה תְּשׁוּבָה וְתִפְלָה וְצַדִּיקָה נַעֲשִׂים מֵהֶם זָכוֹת.

הם פני האחרונות ערות אביהם לאראו יי קץ נחמי ננו וידע את אשר עשה לו	א ט-כג
בנו הקטן וי אמרו רוכנען עבד עבד'ים היה לאחיו וי אמרו רוכ' היה אלהים	א ט-כד
סו' היה כנען עבד למו' פתאליהם לפתו ישכן באהלי שמו' היה כנען עבד למו' וי	א ט-כו
חי נחאחר המבול לשלש מאות שנה וחמשים שנה ויהי כל ימי נח תשע מאות שנה וחמ	א ט-כח
שים שנה וימתו אלהתו לדת בני נח תשס"ח סוף פתו וילדו להם בני' אחר המבול לבנ	א ט-כט
י' פתגמרו מגוג ומדי' ויון ותבלו משרותי' סוב' גמראשכנזורי פתו תגרמ	א יב
הובני' ואל' שהו תרשישכתי' סוד' נ' סמאלהנפרדו' אי' יהגו' מבארצת' א' ש	א יג
ללשנו' משפחתם בגו' הם בני' חמכו' שומצרי' סופוטוכ' נ' ען ובני' כוש שבאו' חו	א יד
ילה' וסבתהו רעמה וסבתכא' בני' רעמה שבאו' דדן וכושי' לדאתנמרדהו אהל' לה	א יז
יו' תגבר בארץ והוא אהי' הגבר ציד לפני' יהוה על' כן יאמר נמרד גבור ציד לפני' י	א יח

*ימן: 23- משיח: 19 לגאול: 55 *ימן: 31 תשפד: 6 ימן: 57 חודש: 56 תשרי: 12 תשרי: 5 מגוג: מ 1 *גאלה: 52

צפן מאת הרה"ג ר' נ. דויטש שליט"א מתי"ג גאל"ה, חוד"ש תשרי"י שנה תשפ"ד

פי עבדתו ויקח משה אתה עגלתו אתה בק	ד ז-ה
תלאנתן כי עבדתה קדש עלהם בכתף ישא	ד ז-ט
היה מקרי' בבי' ומה ראשון אתקרבנו נח	ד ז-יב
חדבן בקראי לאחד' כבש אחדבן שנתו לע	ד ז-טו
תקרבנו קערתכס' אחתשלש' סומאהמש	ד ז-יט
זבחהשלמי' סבקרשני' סאי' לסחמשהעתד	ד ז-כג
שני' הםלאי' ססלתבלו להב' שמן למנחה	ד ז-כה
יאבבן חלן ביו' סה' רביעי' נשי' אלבני' ר	ד ז-כט
ן בקראי לאחד כבש אחדבן שנתו לעלהש	ד ז-לג
נו קערתכס' אחתשלש' סומאהמשקלהמ	ד ז-לז
שלמי' סבקרשני' סאי' לסחמשהעתד' סחמ	ד ז-מא
הסמלאי' ססלתבלו להב' שמן למנחהכפא	ד ז-מג
בן דעו אלבי' ומהשביעי' נשי' אלבני' אפ	ד ז-מד
בקראי לאחד' כבש' אחדבן שנתו לעלהשע	ד ז-נא
ערתכס' אחת' שלש' סומאהמשקלהמזרק	ד ז-נה
י' סבקרשני' סאי' לס' משהעתד' סחמשהכ	ד ז-נט
יהסמלאי' ססלתבלו להב' שמן למנחהכפ	ד ז-סא
ןבן גדעני' ביו' סה' עשירי' נשי' אלבני' ד	ד ז-סח
ראי לאחד כבש אחדבן שנתו לעלהשעיר	ד ז-טו

התשפד: מ 153- תשבי: 154- לידת: 153 משיח: 154

עוד צפן ליד'ת משי"ח ה'תשפ"ד תשבי"י

בס"ד

לא שמעתם על המבצע?
עבורכם הוספנו שבת למה נגרע!

09.23.23
שבת טובה

אומרים די לצרות שומרים 2 שבתות

"אלמלי מטהרין ישראל שתי שבתות כהלכתן מיד נגאלין"
המבצע ממומן על ידי איחוד הרבנים בארה"ב בנשיאות ב"ק אדמו"ר מרימנוב שליט"א

www.2shabbatot.org

זעקת השכינה. [הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שכן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרובבות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, ובגין דעתידין ישאל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ" שְׂאִינָם עוֹסְקִים בְּחֻמָּה הַזֹּאת הַמְמַהֶרֶת אֶת הַקֶּץ, וְלֹא אֵין מְשִׁיחַ בָּא, כִּי אֵין מְדַרְשׁ קְבוּעַ בְּכָל עִיר וְעִיר כְּמוֹ שֵׁישׁ בְּעֶסֶק הַתְּלִמוּד, וְלֹכֵן "אֵינְנו", אֵין בְּנֵיהָ מוֹשְׁכִים וּמְמַהֲרִים אֶת הַמְּשִׁיחַ. **בעל** הגוב"י על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). הַעֲנִיִּים וְהַהֲרוּגִים בְּזִמְנֵי הַגְּלוּת תוֹבְעִים בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה אֶת הַתְּלִמִּידֵי חֻמָּתָם שֶׁלֹּא לְמַדּוֹ קִבְּלָה, וּמַעֲנִישִׁים אוֹתָם עַל כָּף.

רבנו ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחתונים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחתונים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזוהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

מְצִינּוּ בַּמִּדְבָּר (ילקוט שמואל קו) א"ר שְׁמֵעוֹן בֶּר מְנַסְיָא אֵין יִשְׂרָאֵל רוֹאִין סִימָן גְּאֵלָה לְעוֹלָם עַד שְׁיַחְזְרוּ וַיִּבְקְשׁוּ שְׁלִשְׁתָּם, הָדָא הוּא דְכְּתִיב "אַחַר יָשְׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְקְשׁוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם" זו מְלָכוֹת שְׁמִים, "וְאֵת דָּוִד מְלָכָם" זו מְלָכוֹת בֵּית דָּוִד, "וּפְחָדוּ אֶל ה' וְאֶל טוֹבוֹ" זֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. רואים שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יִגְאָלוּ כְּשִׁיבְקְשׁוּ אֶת דָּוִד בְּן יִשִׁי.

חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בעניני מצות הבית והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בענינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנשואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978 להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם 0533124355

שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuaHdrRWZXSgtJVik>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr>

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7JH0Js19bumlHE?usp=sharing>

בעזהשי"ת

אנו שמחים להודיע על קו מלפון של סוד החשמל

מספרי המלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979 > 4

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת